Set The World On Fire (I)

On Ianuarie 07, 2019

A-ți întemeia un stil personal de a face artă înseamnă să urmărești neîncetat dovedirea existenței unui Creator care poate face din sine oglinda realității celor din jur.

Încercam să interpretez viața și realitatea prin prisma unei personalități care nu obosește să fie prizonierul dorințelor cele mai înalte, una atât de însetată după o cunoaștere fecundă, superioară, fapt ce implica cultivarea spiritului inovator și cutezanța de a deveni eu însumi Dumnezeu. Un visător care se visează creator de lumi, modelat cu acea aparență a înțelesului și intențiilor ascunse pe care le are un vrăjitor dotat cu o baghetă magică, care poate face orice, mai ales să stăpânească materia și să-i ordone orice lucru.

La acea vreme nu-mi închipuiam deloc că există un acord fin între faptele care evoluează de la realitate la simbol prin semnificația atribuită în mod cauzal cuvântului "artă", în care se poate specula o oarecare fascinație pentru imperativul "I am the one and only".

Îți trebuie o cheie cu care să pătrunzi în intimitatea unui gânditor progresist, pe care altfel nu l-ai putea cunoaște, deci într-o lume croită după mintea unui singur Creator. În orice făceam totul trebuia să depindă numai de mine, de cel care înțelege fenomenul artistic al unui protagonist desprins parcă dintr-o ficțiune a poetului Torquato Tasso care dorise să creeze un microcosmos unitar structural, căutând să facă din lume un suport al unei existențe nelimitate. *"So I am what I am and what I feel can not be wrong. This is the way that I feel and I'm coming on strong."*

Așadar, cheia întregii mele încercări de creare a unei personalități de mare anvergură, cu posibilele ei interpretări, trebuia să constituie o primă formă a ispitirii și a vrăjirii, dinamica unei existențe în plan artistic, o întreagă panoplie a anumitor gesturi, atitudini, forme de limbaj, ca într-o legendă persană redată cu ajutorul unei imagini plină de culoare, plină de semnificații, plină de continuitate.

Pentru a reuși un progres în planul artei, încât să creez o imagine unică a Eului creator printr-un autoportret de mare prestanță, ar fi fost interesant să experimentez mai întâi ideea universului holografic: să mă așez între două oglinzi mari și să observ cum imaginea mea se multiplică la infinit. Asta da perspectivă nouă. Numai astfel se poate câștiga sentimentul intens: "Only One is a Wonder" !

Leadership: Ești în stare să produci o impresie vizuală prin excesul de Ego, încât să ajustezi impactul imaginii care transformă spectatorul în ostatic datorită trăirilor și senzațiilor unice pe care le oferă combinația: "oglindă-magie"?

Cât despre imaginea pe care o implică sentimentul acela de siguranță, triumf al înnoirii unui decor existent prin schimbarea culorii obișnuite, vă mărturisesc că în urma unei mari demonstrații de penel am reușit să cunosc o bucățică din viața unui artist de excepție și mai ales să am grijă cum îmi evidențiez calitățile dăruite de Dumnezeu.

Arta este întotdeauna aproape de modul în care natura ne spune: "Să înceapă spectacolul ! " Numai magia m-a ajutat să fac surf pe valul sincronicității între o întrebare și configurația astrală a momentului în care se pune acea întrebare: "Ce se întâmplă dacă mă privesc simultan în mai multe oglinzi?"

În fond, singurul subiect ce-l puteam găsi în lipsa unui adevăr artistic sau în afara legilor magiei părea a fi "Omul Vitruvian", văzut din perspectiva unui dublu al meu într-o oglindă care reflectă numai frumusețea și perfecțiunea, cu mult diferită de Oglinda Fermecată a lui Michael Ende, una din porțile magice prin care trebuia să trec ca să mă recunosc sub fascinația altei identități. Cu siguranță oglinzile oferă multă perspectivă, însă răpesc la fel de mult conținut.

Combinația oglindă-magie, a cărei funcție de bază este să împletească valorile optice cu exaltarea fanteziei care-ți îngăduie să transfigurezi realitatea și s-o îmbraci în imaginile cele mai cutezătoare, vine să intensifice forța de iradiere a unor curente sau personalități care caută modalități inedite de expresie.

Negreșit, senzația pe care o trăiau toți cei care încercau să mă înțeleagă era aceea de fascinație rezultată dintr-o infinitate de combinații coloristice ce conțin mai mult sentiment decât își poate cineva imagina. Ego-ul, conceput ca o reflecție a unei viziuni situată în aria de mijloc dintre artă și magie, nu era o entitate de sine stătătoare, ci mai degrabă reprezenta o resursă inepuizabilă de interpretare a realităților și a punctelor de vedere dintr-un unghi sensibil al jocului de umbre și lumini surprinse într-o imagine care se modifică la nesfârșit.

Leadershipul este o artă inegalabilă, un spectacol de magie, improvizație și metafore, susținut numai de o minte care nu-și pierde nicio clipă agerimea tinereții, o minte care își întărește percepția despre performanță examinându-și adesea imaginea mărită în oglindă.

Leadership: Imaginea pe care o inserezi în cadrul unui decor de plasticitate desăvârșită poate confirma valabilitatea unei devize pe care o putem atașa artei: „unitate în diversitate”?

Sentimentul care nu-și pierde niciodată din intensitate este starea de vis care însoțește conștiința în fața unei puteri care te duce înainte spre un altfel de a înțelege semnificația artei și de a aprecia pe artistul care convinge prin subtilitatea cu care manevrează semnul, linia, pata, culoarea. Cine știe să îmbărbăteze culoarea, intensificându-i forța de expresie prin mișcarea liberă a tușei, acela este un vrăjitor al mijloacelor subtile de cucerire a lumii.

Microcosmosul este ca o pictură trăită de un spectator prin ochii artistului căruia îi poți intui povestea, dar nu te poți gândi la ea prin raportare la valoarea obligației de a o face mai frumoasă.

În corespondență cu ideea de macrocosmos, reflectat într-un Ego care se apropie de calitatea de lider, împingându-te într-o poziție de om ajuns la maxima expansiune artistică, sentimentul capătă un contrast cromatic irezistibil, exploziv, între roșu și negru, care conduce la asemănarea cu un mistic îndumnezeit, sau cu o putere de natură malefică, seducătoare, care domină și subjugă materia.

Pentru cine a înțeles secretele picturii, în timp ce repetă continuu întrebarea ”De unde pornește acțiunea sau mișcarea?”, leadershipul devine un fel de imagine care se extinde la nesfârșit prin reflexia reflexiilor individuale ale unui subiect uman care știe să redea conflictul dintre lumea interioară și cea exterioară, dintre profunzime și aparențe, dintre Ego și Univers, astfel încât să nu exagereze nici cu patetismul, nici cu ridicolul.

Acesta era crezul meu, sentimentul de a nu lăsa lucrurile așa, la voia întâmplări, ci atribuindu-le un efect grandios într-un spațiu plin de simetrie, plin de decoruri, plin de vitalitate, plin de semnificație și autenticitate, pe care numai un artist știe să-l închipuiască printr-o reprezentare a conexiunii cu un univers plastic unic, printr-o viziune cromatică vie și o densitate a simbolurilor impresionantă.

“Unitate în diversitate” este deviza artei care asigură lărgirea experienței umane într-un cadru de referință artistic ale cărui coordonate sunt cuprinse între microcosmos și macrocosmos.

Set The World On Fire scoate în evidență forma unei creații de a se plasa într-o zonă unde se întrepătrund magia, frumusețea de a da viață unei atmosfere vibrante și sentimentul de a fi mult mai mult decât ești, astfel încât să realizezi schimbarea dorită în viața ta și a celorlalți.

* Notă: E-type - Set The World On Fire

Source: https://neculaifantanaru.com/set-the-world-on-fire.html